

НАШЕ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 32 (472)

Субота, 14 серпня 1976 р.

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧЦІ ЯКОСТІ — УДАРНУ ПРАЦЮ

З ПОВНОЮ ВІДДАЧЕЮ

Бригада слюсарів-складальників штепсельних з'єднань ШВС-20, яку очолює Раїса Власенко, одна з передових на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт». Колектив щоденно перевищує виробничі завдання. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

На дитячі меблі, що їх випускає колектив Єнакіївського УВП, завжди підвищений попит. І це зрозуміло: легенькі, оформлені яскравими ілюстраціями на теми казок, вони не можуть не подобатися малюкам.

Багато роблять трудівники підприємства для того, щоб збільшити випуск цих меблів. Кожен з них прагне працювати з повною віддачею, домагаючись високої якості.

Серед таких особливо хочеться назвати ветерана УВП, ударника комуністичної праці Сергія Івановича Храмцова. Це досвідчений верстатник, що володіє багатьма суміжними операціями. В разі потреби він завжди виручає колектив, виконуючи ту виробничу операцію, щоб цех працював ритмічно.

Сергій Іванович щедро ділиться своїми знаннями і вмінням з молодими робітниками. Він особистим прикладом показує як треба працювати. Прагнучи достроково виконати взяті соціалістичні зобов'язання, робітник щодня виконує змінні завдання не менш як на 125—130 процентів.

З молодих робітників варто відзначити ударників комуністичної праці Олександра Бичкаря, що працює на розкрійній дільниці та бригадира Володимира Блажка. Вони систематично перевищують змінні норми виробітку на 25—30 процентів. Якість їх продукції відмінна.

М. МИХАЙЛОВА.

Донецька область.

ПРОДУКТИВНІСТЬ
ЗРОСТАЄ

Колектив Конотопського УВП успішно справився з семимісячним завданням по випуску та реалізації спенодагу. Понад план з початку року додатково реалізовано швейних виробів на 106 тисяч карбованців, а продуктивність праці в першому році десятиріччя зросла на 104,5 процента.

Швейники нашого підприємства подали допомогу трудівникам села, прополосивши 29 гектарів цукрових буряків. Крім того, вони заготовили 16 тонн сінажа і вивезли 30 тонн овочів. В даний час автомашини підприємства працюють на транспортуванні зерна нового врожаю.

Не знижуючи темпів випуску продукції, на підприємстві ведуть підготовку до роботи в осінньо-зимовий період.

А. ЖОГОВ,
заст. директора Конотопського УВП з навчально-виховної роботи.

Комсомолка Світлана Антонечко сумлінно трудиться резервісткою на Полтавському УВП-1. Вона відмінно знає всі швейні операції і часто виручає колектив, коли хтось з робітниць не вийшов на роботу з поважних причин.

130—140 процентів щозміни — такі її виробничі показники в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань десятиріччя.

На знімку: Світлана
АНТОНЕЦЬ.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРНИКА

ДЖЕРЕЛО МОЛОДОСТІ І ЗДОРОВ'Я

Фізкультура і спорт в нашій країні стали важливим засобом комуністичного виховання, зміцнення здоров'я мільйонів людей, їхньої підготовки до ударної праці.

Майже сім з половиною тисяч УТОГівців тісно пов'язали своє життя зі спортом. Вони успішно виступають на Всесоюзних змаганнях серед глухих спортсменів і часто повертаються додому з високими нагородами. Так в 1976 році українські спортсмени виборили першість з класичної боротьби з баскетболу.

Особливо відзначилися на змаганнях борці: вчитель школи-інтернату для глухих дітей з Одеси І. Черчес, тренер з класичної боротьби В. Рухлядев, токарь Миколайського суднобудівного заводу В. Панін та інші. Не можна не згадати і баскетболістів, які вже кілька років підряд захищають честь УТОГ. Це — Г. Погорелов, В. Корнієнко, Л. Рибалкіна, Т. Кра-

марова, В. Тирська, Л. Люльченко.

Тридцять наших спортсменів входять до складу збірної Союзу. Серед них такі, як заслужений майстер спорту СРСР В. Скомохов, майстер спорту М. Васильєв, спортсмени — В. Лукаш, Г. Ковальов, О. Літош та інші.

Неодноразово здобували перемогу шахісти Ю. Зуєв, М. Глуценко, Ю. Дверій, шашкісти — Ю. Верещак, Р. Дубинська, С. Лебедінець, тенісисти — В. Васильєв, Т. Митронова, футболісти — О. Стеблян, О. Пастушенко, В. Костенко, О. Турганов та багато інших спортсменів.

На честь XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України та X з'їзду УТОГ на початку року розпочалася спартакіада. На високому рівні пройшли змагання з футболу, баскетболу, шахів, боротьби, шашок. Попереду ще настільний теніс, волейбол та інші

види спорту. Вдало виступали на спартакіаді київські, одеські, житомирські, кіровоградські, чернігівські спортсмени. Підсумки спартакіади будуть підведені у жовтні, але вже тепер ясно, що вона продемонструвала розквіт спортивних талантів серед глухих. Змагання охопили велику кількість спортсменів.

Все більшого значення в житті нашого суспільства набуває фізкультура як фактор зміцнення здоров'я. На багатьох підприємствах він став важливим складовим компонентом планів соціального розвитку. Практика довела, що на підприємствах, де фізкультура і спорт поставлені добре, робітники менш піддаються захворюванням і продуктивність праці вища. З цією метою були створені групи «Бадьорість і здоров'я», які сприяють масовому залученню до занять фізкультурою, а також здачі норм ГПО.

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ:

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

Четвертій тисячі надпланових шин відмінної якості відкрив рахунок молодий складальник Кіровського шинного заводу Віктор Маслов. Він першим на підприємстві завершив річне завдання, достроково виконавши головний пункт соціалістичних зобов'язань.

Тепер на заводі за дострокове виконання десятої п'ятирічки змагаються понад тисячу робітників. За рахунок повного використання

техніки в поєднанні з раціональними трудовими прийомами трудівники підприємства прагнуть зробити найвищий виробіток нормою кожного дня. Колектив бореться за надплановий випуск у цьому році 29 тисяч покришок для вантажних автомобілів та сільськогосподарських машин і успішно виконує зобов'язання. Нині 80 процентів продукції удостоєно державного Знака якості.

УКРАЇНА:

ЯЧМІНЬ-БОГАТИР

Рекордний урожай дав ярий ячмінь «Донецький-8» у колгоспі імені Мічуріна Красноармійського району Донецької області — по 62 центнери з гектара. По 45—50 центнерів одержують і в інших господарствах області, де новий сорт зайняв нині понад 15 тисяч гектарів.

Ячмінь-богатир введено селекціонерами Донецької області

сільськогосподарської дослідної станції заслуженим агрономом УРСР Т. Є. Тарасенком і кандидатом сільськогосподарських наук І. Д. Прохожаєм. Ячмінне зерно відзначається добрими круп'яними якістьми, а стебло стійке проти вилягання.

Наступного року на площі під «Донецьким-8» у колгоспах і радгоспах області розширяться в кількіях разів.

ГРУЗІЯ:

НА „ВОГНЕННІЙ“ ВАХТІ

Колектив Руставського металургійного заводу достроково виконав один з пунктів річних соціалістичних зобов'язань — по випуску надпланового металу. Додатково до завдання вироблено 15 тисяч тонн сталі і 10 тисяч тонн прокату. Цей успіх не випадковий. На підприємстві розроблено так звану

карту швидкісного випуску якісної продукції, що передбачає впровадження прогресивних методів праці на всіх операціях. Працюючи за цими картами, кожен прокатник видає за зміну в середньому на 40 тонн продукції більше, ніж передбачено нормою.

УЗБЕКИСТАН:

БУХАРА БУДУЄТЬСЯ

Сто сімей одержали ключі від квартир в новому мікрорайоні Бухари. За два з половиною місяці, що минули з часу землетрусу, сюди, в нові будинки, переїхало

близько шестисот сімей. До насання холодів у впорядковані квартири переїдуть усі жителі стародавнього міста, будинки яких потерпіли від землетрусу.

КИРГІЗІЯ:

ПІД ОПІКОЮ ЛЮДИНИ

Уздовж гірських шляхів Киргизії встановлено скульптурні зображення численних представників фауни Тянь-Шаню. Мандрівник милується сніговим барсом, гордим беркутом, круторогим джебраном. Ця галерея скульптур створена не тільки для того, щоб прикрасити шляхи. Вона нагадує про те, що багато тварин взято

державою під охорону. Серед них, наприклад, червоний вовк. З пташиного царства під охорону взято рожевого і кучерявого пеліканів, чорну лелеку, фламінго, степового орла.

Недавно уряд республіки прийняв постанову про охорону нової групи тварин сімнадцяти видів. (ТАРС — РАТАУ)

Соціалістична інтеграція в дії

БУДОВИ ДРУЖБИ

Символом інтернаціонального співробітництва соціалістичних країн і став міжнародний нафтопривід «Дружба». З Радянського Союзу в європейські країни по ньому перекачано вже близько 350 мільйонів тонн нафти.

За Комплексною програмою соціалістичної економічної інтеграції країни — члени РЕВ спорудили десятки великих спільних промислових об'єктів. Вони охоплюють усі галузі народного господарства братніх держав.

Плодотворне п'ятиріччя заклало добру основу для дальшого співробітництва. В усіх країнах — членах РЕВ інтенсивно проводиться нове інтернаціональне будівництво.

У розпалі — спорудження величезного газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР. Його довжина — 2.750 кілометрів. У будівництві бере участь 25 тисяч робітників і спеціалістів з СРСР, НРБ, УНР, НДР, ПНР і ЧССР. На території Радянського Союзу країни — члени РЕВ ведуть ще ряд великих будов. Серед них — Кіємбаєвський азбестовий гірничозбагачувальний комбінат і Усть-Ілімський целюлозний завод.

Найбільшим в Європі стане споруджуваний у Польщі металургій-

ний комбінат «Катовіце». Активну участь у цьому будівництві бере Радянський Союз. В окрузі Ерфурт Німецької Демократичної Республіки введено в дію першу чергу одного з найбільших цементних заводів. У будові беруть участь спеціалісти НРБ, УНР, ПНР, ЧССР і СФРЮ. Проблема зрошення, рибальства і постачання електроенергії ряду районів Румунії дасть змогу комплексно розв'язати гідротехнічну систему на ріці Прут, яку споруджують разом СРР і СРСР. У Болгарії з допомогою НДР, СРСР і ЧССР у місті Видині освоєно виробництво поліамідних волокон. Пущено в експлуатацію олефіновий комплекс в Угорщині і СРСР. Почато підготовчі роботи по створенню спільними зусиллями країн — членів РЕВ нових потужностей по виробництву нікель-кобальтовмісної продукції на Кубі. Триває спорудження мідно-молібденового комбінату «Ерденет» в МНР — найбільшого радянськомонгольського підприємства.

Будови дружби країн — членів РЕВ — яскравий приклад плодотворності і перспективності Комплексної програми соціалістичної економічної інтеграції.

(ТАРС).

У ПОЛЬОТІ „ЛУНА-24“

Відповідно до програми дослідження космічного простору і планет Сонячної системи 9 серпня 1976 року в Радянському Союзі здійснено запуск автоматичної станції «Луна-24».

Основна мета польоту — продовження наукових досліджень Місяця і навколomisячного простору.

(ТАРС)

Понад шістнадцять років трудиться на Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 1 Зінаїда Петрівна Пелих. За високі виробничі показники її нагороджено знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки».

З перших днів 1976 року наполеглива трудівниця вирішила працювати ще краще, щоб і десятку п'ятирічку завершити достроково. Слово швей-мотористки тверде. Щодня вона виконує норми виробітку на 140—150 процентів. Такі трудові показники вже стали нормою для неї. Активну участь бере Зінаїда Петрівна і в громадському житті колективу підприємства. Вона — член місцевого профспілки.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

СЬОГОДНІ НА ЛЬВІВСЬКОМУ УВП-1

Група учениць закінчила виробниче навчання. Вони успішно склали іспити з теоретичного курсу, добре зарекомендували себе на виробничій практиці на різних потоках підприємства. Особливо відзначилися відмінниця навчання О. Боднар, Г. Дяків, Г. Тимечко, Я. Стефанків, М. Мармаш.

На урочистих зборах колективу заслужений ветеран праці Теодор Ярославич Луцик вручив дівчатам робітничі путівки. Побажав, щоб їхній трудовий шлях був ус-

РОБІТНИЧЕ ПОПОВНЕННЯ

лішнім і щасливим, щоб вони не забували, що закінчили навчання у першому році десятої п'ятирічки — п'ятирічки ефективності і якості.

Ця група відзначається особливою стараністю, культурою, дисципліною. Всі дівчата — добрі спортсменки, більшість — учасниці художньої самодіяльності Будинку культури. Це відзначив у своє-

му виступі присутній на зборах працівник Будинку культури Г. Богачик.

З привітаннями та побажаннями виступили директор УВП-1 І. Ф. Данилюк, його заступник з навчально-виховної роботи Л. О. Симченко, ветерани праці Ю. Е. Ришко, М. К. Лук'яненко, вихователька гуртожитку Ц. Л. Савченко.

Від імені групи випускників О. Боднар щиро подякувала керівництву підприємства, відзначила велике піклування про якість навчання з боку інструктора Марії Барби, викладачів з теорії тт. Огури, Бучинської, Семечко.

Після місячної відпустки наші виробничі потоки матимуть нове поповнення.

Успіху вам, дівчата, хай буде щасливим ваш трудовий шлях!

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТРЕТЬОГО ПОТОКУ

Третій виробничий потік підприємства, яким керує ударник дев'ятої п'ятирічки, кавалер ордена «Знак Пошани» майстер Ганна Петрівна Курилас, зробив новий крок уперед по шляху техніко-організаційного прогресу.

Цей потік працював за конвеєрною системою. У дев'ятій п'ятирічці його відзначено як один з найкращих серед підприємств системи УТОГ. Він перемагав у соціалістичному змаганні з іншими потоками підприємства найчастіше (у 1975 році — сім разів).

Недавно його вирішили реорганізувати за зразком першого та другого потоків з деяким удосконаленням в устаткуванні. Для здійснення цього завдання прибули досвідчені інженери й механіки з Ростовського науково-дослідного інституту швейної промисловості.

Робітниця третього потоку вже засвоюють роботу за новим для них методом. Немає сумнівів, що незабаром вони будуть працювати ще краще і зробилять свій внесок у десятку п'ятирічку, п'ятирічку ефективності і якості.

ДИПЛОМ ВЦРПС

Керівництво, партійна організація, місцевом профспілки, бюро первинної організації УТОГ приділяють велику увагу жінкам-трудівницям. Адже колектив наш переважно жіночий і майже увесь безпосередньо виробничий процес тримається на них.

Поруч з багатьма відзнаками: за перемогу у соціалістичному

змаганні, за високопродуктивну роботу, дострокове виконання виробничих планів, за активну участь у громадській роботі, досягнення у спорті, за художню самодіяльність, з'явилася ще одна — диплом ВЦРПС за кращі умови праці, побуту і відпочинку для жінок. Цю нагороду вручив нам голова ЦП УТОГ А. Х. Семко.

КОЛЕКТИВНА УМОВА В ДІІ

На загальних зборах колективу підприємства підведено підсумки виконання колективної умови за перше півріччя 1976 року. Голова постійно діючої комісії по перевірці виконання умови детально доповів що зроблено.

Відзначено, що випуск продукції на УВП-1, порівняно з першим півріччям 1975 року, збільшено на 4,3 процента, а понад завдання випущено продукції на 182 тисячі карбованців. Піврічний план з реалізації продукції виконано на 106,2 процента. На ринок поставлено товарів на 111,5 процента. План по балансовому прибутку виконано на 101 процент. На 1,5 процента зросла продуктивність праці проти плану, а собівартість знижена на 1,1 процента. Середня заробітна плата збільшилася порівняно з минулим роком на 11,9 процента, заощадження від зни-

ження собівартості складає 30,2 тисячі карбованців.

Рекламацій за звітний період не було, а це свідчить про покращення якості продукції. Підприємство працює ритмічно, план по реалізації продукції було завершено до 23 червня.

Зобов'язання по всіх техніко-економічних показниках, прийняті адміністрацією та місцевом профспілки по колективній умові, виконано. Культурне обслуговування трудящих піднято на вищий рівень.

З пропозиціями щодо поліпшення діяльності УВП та культурно-виховної роботи виступили Т. М. Попова, Г. Ю. Капштик, А. Л. Луць, П. А. Білошевська, С. К. Тимуш, Л. К. Гуракова.

Л. АЛФІМОВА,
громадський кореспондент.

ПЕРЕМОЖЦЯМ — ТУРИСТСЬКІ ПУТІВКИ

За умовами соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС на Кам'янець-Подільському УВП було передбачено нагородження туристськими путівками до міста-героя Севастополя колективів, що займуть три призових місця. За перше місце у змаганні — 15 путівок, за друге — 10, за третє — 5.

Першість виборота бригади № 1, яку очолює майстер З. В. Миско, друге — колектив майстра Е. О. Васильової, третє — бригада, яку очолює майстер О. М. Атаманюк.

Путівками до міста-героя нагороджені кращі з кращих трудівників підприємства — М. Н. Кулик, Е. А. Вальцер, Н. П. Ярославська, П. А. Атаманюк, Л. Н. Стешок, М. С. Калужний та інші.

За дванадцять днів вони ознайомилися з історичними та визначними місцями Севастополя, добре відпочинуть.

К. ТЕЛЯТИЦЬКА,
заст. директора Кам'янець-Подільського УВП з навчально-виховної роботи.

ШУКАЧІ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

ЛЮДИ НЕСПОКІЙНОЇ ВДАЧІ

На Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» є спеціальна книга, до якої заносять раціоналізаторські пропозиції. Серед багатьох прізвищ в книзі найчастіше повторюються імена слюсарів-інструментальників: Петра Жили, Леоніда Гончарова, старшого наладчика пресувальної дільниці Леоніда Воловика. Розглянемо деякі їх пропозиції.

Леонід Гончаров запропонував і сам виготовив пресформу для випуску ричага вимикача і перемикача. За рахунок збільшення гнізд для штампування цих деталей з десяти до двадцяти штук вивільнено один робочий прес.

Леонід Воловик виготовив за своєю конструкцією пристосування для зачистки облою в кришках і траверсах магнітних пускатів ПМЕ-III, що дало можливість вивільнити двох робітниць і полегшити їх працю.

Петро Жила виготовив штамп згинання контакту втичного типу для електропатронів. Він безпечний в роботі і більш продуктивний, ніж старої конструкції.

Впровадження цих раціоналізаторських пропозицій дало можливість заощадити об'єднанню близько 6 тисяч карбованців.

Жила, Гончаров, Воловик завжди в пошуку. Їх характеру притаманне почуття невдоволення досягнутим, бажання постійно вдосконалювати, поліпшувати технологічний процес оснастки. Є в них і інша риса, властива багатьом ви-

сококваліфікованим робітникам: швидко оцінювати ідею, підказати товаришеві, як краще перетворити її в життя. Вони охоче передають свій досвід молодим, навчають творчо підходити до виконання виробничого завдання.

Було б неправильно розповідь про раціоналізаторів об'єднання звести до трьох прізвищ. На доброму рахунку, як шукачі технічного прогресу, слюсари Л. Дробяченко, М. Годло, В. Липницький.

Чимало цінних пропозицій, впроваджених у виробництво, на рахунок у начальника технічного відділу В. Ємельяненка, технолога В. Демченка. Все це говорить про те, що в останні роки в об'єднанні помітно поживилася технічна творчість, і активну участь беруть в ній всі трудівники.

Робота, проведена в колективі, вселяє надію на те, що ряди новаторів зростатимуть і надалі, а межі творчого пошуку стануть ще ширшими.

Поліпшення організації праці раціоналізаторів, більш цілеспрямоване керівництво з боку бюро товариства винахідників та інженерних служб, активна участь в соціалістичному змаганні допоможуть новаторам і всьому колективу зробити працю ефективною, внести більш вагомий вклад в реалізацію грандіозних завдань, висунутих XXV з'їздом КПРС.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху.

РЕПОРТАЖ

Хто швидше і краще

Комісія підбиває підсумки конкурсу

майстра промірювального цеху А. Д. Лицєвої, заст. голови місцевого А. А. Гончарова та кращої робітниці цеху В. І. Лисенко приступила до своєї роботи, а для учасниць змагання за кращу майстерність було оголошено перерву і на подвір'ї розпочалося друге змагання — змагання на краще виконання танцю і веселої пісні.

Через годину комісія оголосила результати. Перше місце і звання «Краща швей-мотористка підприємства» присуджено Валентині Черній, друге — Іді Попелнусі, третє — Ніні Пургаловій.

Комісія відзначила також кращу роботу молодшої швей-мотористки Тетяни Мишиної, яка позаторік закінчила Краснолуцьке професійно-технічне училище.

Переможець конкурсу Валентина Мойсейвна Черній працює на Ворошиловградському УВП після закінчення Краснолуцького ПТУ. Вона досконало знає всі операції пошиття спеодягу.

Іда Орсентівна Попелнуха, що зайняла друге місце, — колишня учениця Дніпропетровського УВП. На підприємстві трудиться близько десяти років, сумлінно виконує денні завдання резервістки. Ніна Дмитрівна Пургалова — швей-мотористка п'ятого розряду, помічник змінного майстра пошиття всіх фасонів спеодягу.

На республіканському конкурсі честь підприємства захищатиме Валентина Черній.

Л. ЛЮЛЬКО.

Дорога кожна секунда...

останні приготування. Рівно о десятій годині ранку конкурс взяв старт. Швидко застрекотіли машинки. За роботою учасників змагання з хронометром веде спостереження інженер-нормувальник швейного цеху Тамара Шевченко, змінні майстри — Єлизавета Мануель, Ганна Фролова стоять віддалік, вболівають за дівчат.

Швидко спливають робочі хвилини, секунди... Першою закінчила своє конкурсне завдання Ніна Пургалова, далі Валентина Черній, Іда Попелнуха. За ними — всі інші швейниці. Після закінчення пошиття конкурсних швейних виробів комісія у складі заступника директора УВП з навчально-виховної роботи Н. А. Селютіної, начальника ВТК А. І. Турчака,

Переможці конкурсу за звання «Краща швей-мотористка» (зліва направо) Валентина Черній, Іда Попелнуха та Ніна Пургалова.

Фото І. ВІСКУБА.

Славиться працьовитими людьми Лубенське учбово-виробниче підприємство. Серед передовиків УВП значиться й ім'я швей-мотористки Надії Митрофанівни Салати. Завдання десятої п'ятирічки сумлінна трудівниця прагне виконати достроково. Денні норми її виробітку становлять 115—120 процентів при відмінній якості продукції.

На знімку: Н. М. САЛАТА.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ДЕРЖАВНІ ЗВІТНОСТІ — СУВОРИЙ КОНТРОЛЬ

Звітні дані мають велике значення для контролю за виконанням планових завдань, оперативного керівництва підприємством, дальшого планування, а також для економічного аналізу його діяльності з метою виявлення більш повного використання внутрігосподарських резервів.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 травня 1961 року встановлено, що приписки у державній звітності та подання інших навмисне перековержених звітних даних про виконання планів слід розглядати як антидержавні дії, що завдають шкоди народному господарству СРСР. Особи, винні в цьому, караються позбавленням вільності на строк до трьох років.

Факти перековержених звітних даних з метою прикраснення справжнього стану справ, завдають великої шкоди вихованню кадрів. Це знижує мобілізуючу роль планів і дієвість соціалістичного змагання, не дає можливості правильно оцінювати діяльність трудових колективів, призводить до незаконного створення і витрачання фондів матеріального стимулювання.

Таким чином, достовірність звітних даних — має велике державне значення. Проте, як показують перевірки та ревізії в об'єднаннях і на підприємствах нашого Товариства, окремі керівники та головні (старші) бухгалтери не приділяють

належної уваги достовірності державної звітності, забезпечення суворого контролю за її складанням.

Незважаючи на те, що протягом останніх років президія Центрального правління УТОГ в своїх постановках неодноразово звертала увагу керівників УВП і об'єднань на порушення порядку зарахування сум у виконання планів реалізації готової продукції, такі факти все ще мають місце. На Ворошиловградському УВП, наприклад, в 1975 році грубо порушували цей порядок, що призвело до обману держави. У звітах тут показували виконання плану реалізації готової продукції, насправді ж на підприємстві було далеко не все гаразд — план фактично залишався невиконаним. Такі приписки сприяли незаконній виплаті премій цеховому персоналу.

На Харківському учбово-виробничому підприємстві № 1 внаслідок відсутності складу готової продукції оприбуткування виробів проводили тільки один раз в кінці місяця, відвантажуючи їх для реалізації безпосередньо з цеху. Це призвело до того, що протягом третього і четвертого кварталів минулого року було допущено приписки до плану виробництва катушок до електромагнітів ЕД-5 і ЕД-6. І хоч виробниче завдання не виконувалося, інженерно-технічні працівники та службовці справно одержували премії.

Таким порушенням сприяла також і пропускна система підприємства, що не здійснювала контролю за кількістю вивезеної продукції. Це давало можливість включати в облік безтоварні накладні.

Крім того, ревізіями в 1976 році встановлено факти несвоєчасного пред'явлення документів для оплати в держбанк за відвантаженою готовою продукцією, що також наклало відбиток на звітні дані про виконання планів реалізації готової продукції. На деяких підприємствах порушується інструкція про порядок планування, обліку і калькулювання собівартості продукції щодо правильності віднесення затрат. Часто на затрати по капітальному ремонту відносять витрати, які повинні бути списані на собівартість продукції і навпаки.

Керівникам виробничих об'єднань та підприємств необхідно серйозно поставитися до забезпечення суворого контролю за складанням достовірної державної звітності і виконання вказівок Центрального правління. З тим, хто не бажає цього зрозуміти, хто завдає шкоди суспільству, необхідно вести рішучу, безкомпромісну боротьбу навіть тоді, коли порушення, на перший погляд, несуть незначний, «невинний» характер. Адже марно казати — все починається з малого.

А. КРАВЧУК,
начальник контрольно-ревізійного відділу ЦП УТОГ.

РОЗПОВІДАЄМО ПРО ОРДЕНОНОСЦІВ

ВІДДАНІСТЬ ПРОФЕСІЇ

У групах виробничого навчання на УВП і об'єднаннях Товариства відбулися випускні екзамени. Незабаром молоді робітники одержать посвідчення, матимуть відповідні до знань розряди з обраної спеціальності і стануть самостійними.

Перед молоддю у нас розкриті великі можливості, але чи кожен може реалізувати їх? Зрозуміти особливості людини, допомогти їй правильно орієнтуватися при виборі професії у відповідності з нахилами і талантом — один з вирішальних факторів нашої роботи з молоддю. Улюблена справа приносить насолоду — той великий заряд виробничої і громадської активності, який врешті-решт допомагає людині проявити свої здібності. І, навпаки, професія, обрана без урахування індивідуальних особливостей і здібностей, не принесе радості творчої праці, і з часом може перетворитися у тягар.

З 1949 року працює на Чернігівському УВП слюсарем-налагоджувальником ударник комуністичної праці Петро Федорович Пильник — людина рідкісної чуйності і працелюбства. Головна риса його характеру — товаришність, бурхлива життєрадісність. З ним завжди цікаво поговорити, поділитися враженнями, попросити поради. І хоч незабаром йому буде п'ятдесят, працює він з молодечим запалом. Недаремно йому одному з перших на УВП присвоєно звання «Майстер-золоті руки».

Любить Петро Федорович свою професію. Все в нього виходить вправно, без метушні. Особливо ремонт складних спеціальних ма-

шин. Коли справа доходить до впровадження нового обладнання або якогось пристосування — всі наші інженери радяться з Петром Федоровичем. Адже він не випадково за час роботи подав біля тридцяти рацпропозицій. І всі вони впроваджені на УВП. Особливо багато різних пристосувань виготовив він минулого року, коли на підприємстві було впроваджено більше двадцяти п'яти одиниць нового обладнання.

Багаторічний досвід, постійне вдосконалення робітничої майстерності — ось джерела неспокоїної, творчої роботи, впевненості в собі. Але є ще й інше, не менш важливе — відданість своїй професії. За успіхи у виконанні і перевиконанні планів дев'ятої п'ятирічки Петро Федорович в 1973 році нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

У нього дружна сім'я. Дочки навчаються в школі, дружина працює на УВП змінним майстром.

Я розповів про Пильника тому, що в ньому зібрались лояння про знайдений життєвий шлях, відданість робітничій професії, справі життя.

Деякі роки підряд Пильника вибирають членом місцевого комітету профспілки, де він є головою комісії по охороні праці. Працює чесно. З таких людей варто брати приклад, вчитися в них жити. І хоч Пильник з дитячих років втрапив слух і мову, але чітко визначена мета життя, улюблена професія, зробили його щасливим.

М. ЗУБАХА,
секретар парторганізації
Чернігівського УВП.

ЇХ ПРАЦЮ ВІДЗНАЧЕНО

Широко розгорнуте соціалістичне змагання в колективі Чернівецького УВП дало змогу достроково виконати дев'яту п'ятирічку. Справжні зразки трудової доблесті показали ударники комуністичної праці швачка-мотористка Марія Григорівна Танасійчук і мотальниця Ганна Трохимівна Колосенко. У 1973—1974 роках обох передових робітниць нагороджено знаками «Переможець соціалістичного змагання» та «Ударник дев'ятої п'ятирічки», а в нинішньому році удостоєно медалей «За трудові відзнаки».

Обидві вони залишаються правофланговими і в першому році десятої п'ятирічки, щодня виконуючи змінні норми на 140—150 процентів при відмінній якості роботи.

Марія Григорівна Танасійчук і Ганна Трохимівна Колосенко працюють на УВП уже по 17 років.

Заступник директора УВП Л. Кесарев, голова місцевого профспілки В. Петрова та майстер в'язально-мотальної ділянки Я. Щетинін, розповідають, що Танасійчук може працювати на кожній машині і виконувати будь-яку операцію, коли хтось захворіє або йде у відпустку. Марія Григорівна член ради гуртожитку та бюро первинної організації УТОГ. В Будинку культури вона — відповідальний черговий, громадський капітан по продажу кіно квитків і, звичайно ж, активна читачка.

Ганна Трохимівна Колосенко — також одна з передових ро-

бітниць нашого підприємства, — каже майстер Я. Щетинін. — Вона досконало знає мотальну техніку, може успішно працювати за будь-яким верстатом. З такими робітницями можна виконати десяту п'ятирічку за три — чотири роки.

З Марією Григорівною Танасійчук я зустрівся в Будинку культури і поцікавився, як вона проводить свій вільний час. Ось що відповіла робітниця:

— У вільну хвилину я завжди з книгою, люблю природу. При читанні художньої літератури іноді трапляються незрозумілі слова, і тоді я шукаю тлумачення, який би розкрив мені їх зміст. Люблю квіти. Щороку під час відпустки подорожую. Мене цікавлять історичні місця, пам'яті для нас революційною, бойовою і трудовою славою. Разом з іншими товаришами вже їздила на екскурсію в легендарну Брестську фортецю, побувала в Мавзолеї Володимира Ілліча Леніна на Ленінських горах в Москві, відвідала меморіал Хатинь, що в Білорусії.

Мандри по рідній країні хвилюють, змушують глибше дивитися на життя.

Розповідаючи про свій літній відпочинок, Марія Григорівна підкреслила: добре організоване дозвілля — запорука відмінного настрою, високої продуктивності праці. Прагну роботу і відпочинок поєднувати так, щоб і десяту свою п'ятирічку завершити достроково, десь за чотири роки.

Г. ВЛАСОВ.

ЮРКОВЕ ЩАСТЯ*

Міліція не приїхала — приїхали одесити. Плакав Юрко, божився, розповів все, не приховуючи нічого. Його побили. Потім вусатий жорстоко сказав: «Триста карбованців. Поїдеш з нами!» І довелось Юркові їхати. Кинув УВП, гуртожиток, трудову книжку, паспорт. Навчили його нові товариші продавати листівки і не попадати-

ся, а в натовпі біля вагонів поїздів нишпорити по сумках і кишенях пасажирів, проводити в автоматичних камерах збереження операції «дзеркало». Стояв Юрко вздовж ряду залізних ящиків, розглядав в люстерко прищип на щоді, і намагався запримити шифр, що його набирав необачний пасажир на внутрішньому боці дверців ящика. Навчився вгадувати рік народження людини по її зовнішності, а потім, набравши цифри, крутив наугад всі літери, траплялось, дверці відкривались.

Один раз повезло Юркові. Прийшов до камери схову морський офіцер, і на записі його руки Юрко прочитав сині літери і цифри. Ледь пішов моряк, Юрко покрутив ручки дверців і вони легко і просто відкрились. На дні чомодану, під сорочками і майками, знайшов він ошадну книжку, а в ній — триста карбованців і акредитив на тисячу. Мабути, багато років служив моряк. Гроші Юрко взяв, а акредитив ні до чого йому. Він поклав його в книжку і засунув чомодан у камеру.

Грошам зрадів: тепер віддасть борг вусатому, покінчить з неприкаяним життям. Юркові воно не подобалося, іноді він солодко згадував гуртожиток, УВП, старих товаришів. Спокійно тоді жив Юрко, спокійно ходив по вулицях, спав добре. А тепер? Ніби в трамваї їдеш без квитка, ось-ось перевірять! Гидко!

Вусатий гроші забрав, а на запитання про розрахунок хмикнув: — А скільки ти з'їв і випив? Тобі борг віддати — тисячі мало! І взагалі — від нас дороги немає!

І глянув так, що в Юрка всередині похололо. І знову тинявся він по вокзалах, спав на випадкових квартирах, пив і гуляв, незна-

ючи на чий гроші. Бувало, що мав гроші, а іноді ні на що було поїсти...

Ось і тепер. Занесло Юрка в це місто. Хоч би хто що купив у поїзді. Бурчать, відмахуються. Грошей шкода їм! У кишенях пачки листівок, а грошей немає. І цей міліціонер... Юрко глянув. Міліціонер вже не було, через скло дверей його спина виднілася в кінці залу.

Юрко шмигнув у двері, присів на лаву. Ну що робити? Може, піти в облідділ Товариства глу-

НА МОРАЛЬНІ ТЕМИ

хих і попросити допомоги? Бувало, що Юркові давали, тільки треба вміти поплакати. Скільки зараз, сім? Рано. Годинник треба сховати. Обікрали в поїзді...

О дев'ятій Юрко вже був в облідділі. Голова, літній чоловік, з добрими очима сподобався йому. Юрка вислухав уважно, поспівчував, попросив показати членський квиток. Сказав, почекай, піду довідаюся чи є в касі гроші. Повернувся, поклав квиток на стіл: е, пиши заяву, все розкажи, як і що. Справа хоч звична, але важка: Юрко писав, писав, а тут до кабінету ввійшли два міліціонери й одразу все зрозумів Юрко і лише на голову глянув запитально, як, мовляв, це ти, з такими добрими очима?

А голова Юрка по плечу поплескав:

— Нічого, Юрію, може, це на щастя!

Юрко огризнувся — теж щастя в міліцію потрапити.

В міліції Юрка ні про що не питали. Капітан дістав з папки фотокартки, розклав на столі і показав Юрка. Він мало не скрикнув: тут були всі його знайомі. І вусатий, і ті двоє, і всі нові, кого взяв Юрко за два роки мандрів по поїздах. І сам він тут був, і прізвище його було записане. Сів Юрко, заплакав. А капітан сховав фото і почав говорити через пере-

казав через два дні. Знову говорив капітан. Сказав, що Юрка судити не будуть, тому що до поганої справи його затягнули інші, а ось тих — він назвав — будуть. А за нього, Юрка, поручився облідділ Товариства глухих. Голову облідділу в міліції добре знають, тому Юрка звільняють. Але хай він про все добре подумав, адже не малий.

В облідділі, куди разом з переказною підвіз його капітан, Юркові видали 25 карбованців, і голова сказав, що не вірити він, ніби подобається Юркові отаке безпутне життя. Зараз, сказав він, поїдуть вони на великий завод, де працює багато глухих. Будуть у них просити, щоб взяли Юрка на завод.

На заводі глухих в Червоному кутку зібралося з півсотні. Слухали голову, потім сказали, щоб Юрко про себе розповів. Юрко весь тремтів. Боявся, що не візьмуть, ось вони всі які! А він хто? — злодій, листівник... Але тут люди почали говорити. Юрко з'їжився. Тоді хлопець ввійшов до столу — широкий в плечах, сильний. Все, сказав він, розумію, сам листівки продавав, та це гіршим за Юрка був. Юрко за дурним розумом потрапив, а я на красиве життя поламався. А красиве життя не там, а тут — ткнув кулаком в стіл. І показав Юркові — міцні від заліза і масла ще не вмінні руки — з цеху прийшов.

Взяв хлопець Юрка в учні. Сам відвіз його у відділ кадрів, в гуртожиток. Вранці біля прохідної чекав, прозів Юрка в цех до верстатів. Юрко злякався — верстат в два його зрости. А Василько — так звали хлопця — шось там відкрив, повернув ручку, і заспівав, загартував верстат, хлоп і впала до ящика кругла, сіра залізка. Юрко взяв, тепла вона, непомітна. А Василько рукавом спецівки обтер її раз і два — блиснула бронзова дельта сонячним жовтим кольором.

— Ось і з тебе багато зніщати треба! — Василько сказав без усмішки. — І зчистимо. Дивись, як треба, — він взяв нову заготовку, почав заправляти у верстат.

М. НИРОВ.

м. Вінниця.

*Закінчення. Початок див. «Наше життя» від 7 серпня п. р.

ФОТОКОНКУРС «НАШОГО ЖИТТЯ».

А. Білоножко (м. Запоріжжя). Зацвіли кульбаби.

Творчість наших читачів

ПАМ'ЯТЬ

Біле марево травня —
Яблунева метіль.
Опускаються плавно
Пелюстки звідусіль.
Біла радість чи смуток
Осіпається з віт?
Друзі, вас не забути
Й через товщу століть.

Віддали свої травні
Без вагань, без жалю,
Щоби мали ми право
Говорити «люблю».
Ті під Яссами впали,
Той під Курськом поліг.
І життя їх, як спалах,
Наш освітлює вік.

Л. АНДРІЙЧЕНКО.

ЕТЮД

ГРОЗА

День видався теплим, ясним. По небу пливали хмаринки, мов білі вітрила казкових кораблів. Вітер легенько і лагідно ворухив гілками дерев...

Далеко на небосхилі скупчувалися сірі хмари. Вітер, як пастух, згонив їх до гурту і небо поступово стало свинцевим, важким, немов хто бризнув на нього фарбою. А хмара росла і росла... Потім сердито зашумів вітер, пригнув молоду берізку і, вибившись з сил, затих.

А відтак в небі на мить враз спалахнула блискавка, за нею щось тріснуло в повітрі аж луна покотилася довкола. І густою стіною пішов дощ. Він досхочу напоїв спраглу землю.

Через деякий час хмара посунула далі, відкривши шматок синього неба. Поволі він ширшав, ставав більшим і тоді на голубе небо виплило сонечко в золотому човнику, і вміта дощем земля заграла новими фарбами.

Людмила ГРИНЧУК,

учениця Березівської спецшколи-інтернату.

Житомирська обл.

ОБЕРЕЖНО З ГРИБАМИ

Можна без перебільшення сказати, що гриби люблять всі. На Україні налічується близько 20 видів поживних грибів і кілька отруйних. Серед останніх — строчки, мухомори, білі гриби, фальшиві опеньки, млічники, ентеломі. Основними причинами отруєння грибами є, насамперед, невміння їх розпізнавати, неправильне їх приготування.

Дуже небезпечно для людини отруєння білою поганкою. Вона містить аманітогемолізін і аманітотоксин — дуже сильну отруту, причому, ніяка кулінарна обробка не вбиває цієї отрути. Відрізати білу поганку від інших грибів неважко. Це маленький стрункий гриб з зеленувато-жовтуватою чи білою шапкою, під якою розміщено пластинки, біла ніжка має низьку потовщення і комірчик.

Отруєння білою поганкою настає, як правило, через 7—12 годин після вживання грибів. Знезапця виникають сильні болі у животі, блювання, пронос, головні болі, потім можуть з'явитися судороги. При перших ознаках отруєння білою поганкою слід зробити промивання шлунка і негайно звернутися до лікаря.

Отруєння мухоморами спостерігається дуже рідко, бо ці гриби

відрізняються від інших своїм яскравим забарвленням. Для профілактики отруєнь мухоморами слід стежити, щоб вони не з'являлися біля дитячих закладів, регулярно знищувати їх.

Окрім строчків, білої поганки і мухоморів, отруйними є й фальшиві опеньки, ентеломі, гебеломі, шампінйони з жовтим забарвленням м'якоти.

Щоб уникнути отруєння грибами, слід пам'ятати головне: збирати тільки відомі вам молоді гриби. У старих нагромаджуються продукти розкладання білкових або жирних речовин самого гриба, які можуть викликати порушення нервової діяльності або шлунково-кишкового тракту людини.

Необхідно також знати, що всі пластинчасті гриби — грузді, лисички, сироїжки, вовнянки — перед солінням необхідно відварювати або вимочувати. Варити слід протягом 5—7 хвилин, потім відвар вилити. Заможують гриби, як правило, на 2—3 доби, воду при цьому треба міняти не менше як 3—4 рази.

О. ДОБКІНА,
науковий співробітник Київського науково-дослідного інституту гігієни харчування.

КОЖЕН ФІЗКУЛЬТУРНИК —
ПЕРЕДОВИЙ ВИРОБНИЧНИК

Улюблене заняття багатьох членів УТОГ міста Севастополя у вільний від роботи час — спортивні змагання. Наші фізкультурники беруть активну участь в усіх спартакіадах міста й області.

Не так давно друге місце на міських змаганнях волейболістів зайняла чоловіча команда, яку очолює кращий гравець Іван Чхун. Добре виступила в першості міської ради ДСТ «Спартак» і жіноча команда (капітан Наталя Крапан), яка також виборола призове місце. А в кросі на першість товариства фізкультурники УТОГ здобули цілковиту перемогу. Значною мірою її забезпечили Надія Самоха, Володимир Кошечев, Вячеслав Нестер та інші.

Найкраще зарекомендував себе на міських змаганнях і дружний колектив футбольної команди. В його активі немало яскравих пере-

мог над сильними командами міста й області.

Проте не тільки в спорті досягають члени УТОГ високих результатів. Фізкультура і спорт для них — то найперша запорука успіхів у праці. Девіз фізкультурників Севастопольського будинку культури глухих — «Бути відмінними спортсменами і передовиками виробництва».

Вміло поєднують заняття спортом з виробничою діяльністю робітники заводу імені Серго Орджонікідзе, ударники комуністичної праці Михайло Гапочка, Іван Чхун, Костянтин Кропан, Віра Одинець та інші.

Добрі відгуки можна почути й на адресу молодих виробничиків, комсомольців Ібрагіма Ібрагімова, Миколи Гузанова, Василя Кондратенка, Бориса Шилова. Змінні завдання вони виконують

на 110—120 процентів, постійно дбаючи про підвищення своєї кваліфікації. Вони беруть активну участь і в добровільній народній дружині.

За відмінну працю портрети багатьох кращих робітників-спортсменів занесено на Дошки пошани підприємств. Серед таких і робітниця консервного заводу «Атлантика» Галина Пашаніна, і краща швачка ательє мод Віра Одинець, і будівельник Іван Берелет, і художник міського фонду Олександр Перменов й чимало інших членів нашого Товариства.

Дружба зі спортом — це надійне джерело здоров'я. Загартовуючи себе, кожен фізкультурник ставить перед собою завдання стати значкістом ГПО, спортсменом розрядником.

В. ЛИСИЦИН,
інструктор з фізкультури Севастопольського будинку культури.

ВТРЕТЄ ПІДРЯД
стали чемпіонами УРСР київські футболісти

Ось уже другий рік підряд гостинне Закарпаття приймає футболістів нашого Товариства.

В цьому році республіканських змагань з футболу, що входять до заліку спартакіади УТОГ, присвяченої XXV з'їзду КПРС і X з'їзду Товариства, взяли участь команди Києва, Львова, Харкова, Закарпаття, Одеси та Чернівців.

Відкриття першості відбулося в урочистій обстановці. Представник Укрспортфедерації глухих В. В. Копчинський та голова Закарпатського облвідділу УТОГ К. М. Власов тепло привітали футболістів і побажали їм успішних виступів на змаганнях. Потім прапор першості підняли капітани команд м. Києва В. Костенко та м. Ужгорода І. Поп.

Першими на зеленій килим стадіону вийшли команди Харкова і Львова. Перемогли харківські футболісти з рахунком 1:0. Слід зазначити, що обидві команди не використали ряд нагод для взяття воріт. Потім зустрілися команди Ужгорода і Києва, Одеси і Чернівців.

Київні Я. Сокуляк, В. Костенко і С. Мишалов, забивши по одному голу, принесли перемогу своїй команді з рахунком 3:0. Упертим і цікавим був матч одеситів і чернівчан. Перший тайм виграли одесити з рахунком 2:0, в другому — два м'ячі забili буковинці. У підсумку — нічия 2:2.

У другому турі київні, вигравши 3:1 у харків'ян (голи забili О. Пастушенко і С. Мишалов), стали лідерами змагання. Перед цим львівські спортсмени виграли в закарпатців 2:1, а закарпатці — в одеситів 1:0.

Цікавими були матчі третього туру. Київські футболісти добре розпочали зустріч з одеситами. Вже на початку другої половини гри вони вели в рахунку 3:1 і заспокоїлися. Цим скористалися суперники. Зусиллями Ф. Мерчан-

ського, А. Гладаревського одеська команда зрівняла рахунок. В результаті 3:3.

День відпочинку був дуже цікавим. Завдяки турботам гостинних господарів учасники змагань відвідали етнографічний музей під відкритим небом, де зібрані будівлі з різних куточків Закарпаття, побували в мальовничій місцевості — селі Невизькому. Цікавим був відпочинок, але футболісти не забували про наступні баталії. На багато запитань мав дати відповідь четвертий день змагань.

Для того, щоб третій раз підряд київні стали чемпіонами, вони неодмінно мусили виграти у команди Львова. Гра була дуже цікавою. Долю зустрічі вирішив єдиний гол, забитий київнином С. Мишаловим. Отже, за тур до кінця змагань київські футболісти стали чемпіонами республіки. Перехідний кубок тепер назавжди залишиться в Києві, бо, згідно з положенням, його вручають команді, яка виграла його тричі підряд.

Результати четвертого туру: Одеса — Харків 5:2, Ужгород — Чернівці 2:0.

Якщо чемпіон визначився заздалегідь, то доля другого й третього місць, а також шостого вирішувалася в останній день змагань. Львівські футболісти, перемігши одеситів, стали другими, а господарі змагань завдали поразки харків'янам і стали третіми. На четвертому місці опинилися одесити, на п'ятому харків'яни, які набрали лише три очки і були на грані вибуття з першої групи в другу. Це могло статися лише в тому разі, якби команда Чернівців здобула одне очко в зустрічі з київнянами, але перемогли чемпіони і буковинці залишили першу групу. Їх місце займе команда Запоріжжя.

За результатами першості визначено кращих футболістів. Серед них воротар М. Прокопенко (Київ), захисник Ф. Мерчанський (Одеса), нападуючий С. Мишалов (Київ), який одночасно став і кращим бомбардиром, забивши сім голів.

В. КУЛІБАБЕНКО.

На знімку: чемпіони з футболу 1976 року — команда Київського облвідділу УТОГ.

Фото Л. ТЕРЕЩЕНКА.

ВЛУЧНИМИ УДАРАМИ

Запорізький облвідділ УТОГ провів цими днями змагання городошників.

Перше місце здобула команда глухих з-ду «Радіоприлад». На друге й третє вийшли відповідно команди міських відділів УТОГ та учбово-виробничого підприємства.

Слід відзначити, що перемога спортсменів заводу «Радіоприлад» не була випадковою. Останнім часом вони посилено тренуються і під час змагань у себе також добивалися хороших результатів.

Систематично тренувалися і спортсмени команди міського відділу, але, як виявилось, на цих змаганнях вони грали гірше. Друге місце команді міського відділу приніс, можна сказати, городошник Ю. Терехов. Його удари були відмінними.

Б. ЛАВРЕНЮК.

На знімку: В. Г. ТЕРЕХОВ.

Редактор П. БУЛАТОВ.